

30.07.23

מיום 16.11.2022

מול

מענה לבקשת ערעור של

מן הראוי לפתוח בהתנצלות על משך הזמן למענה של החתום מטה בכין בקשת ערעור זו. מעבר לעבודה מאומצת בחודשים האחרונים הרי שזמן רב נדרש ללמוד ולעבד את מגוון הסוגיות שהועלו בבקשה ערעור זו.

להלן התייחסותי:

1. בבואי לתת מענה לבקשת ערעור זו, עולות בפני שתי עילות שבגינם יש לאשר בקשה זו.

- א. האם החלטות הוועדה באותה עת התקבלה תוך בדיקה מעמיקה של העובדות שעמדו לפניה באותה עת והאם ההחלטה התקבלה בהתאם לתקנון הלשכה
- ב. האם המערער הציג עובדות חדשות שלא היו ידועות באותה עת לוועדה והאם לאלו יש סיכוי להשפיע על תוצאות הערעור.

2. "מתוך שלא לשמו, יצא לשמו" - לאחר קריאה מעמיקה של הערעור של מר , הריני להסכים איתו בענין הקשיים העולים מסעיף 79 בתקנון הלשכה בדבר בלעדיות. ראוי לטעמי להתכנס ולהרחיב סעיף זה כדי לתת מענה למקרים אותם אנו חווים בעולם התיווך. נראה כי ישנם מקרים שסעיף זה לא נותן להם מענה וחמור מכך עלולים לייצר "עיוות דין".

3. יחד עם זאת טענות מר , לטעמי אינן עולות בקנה אחד עם הקשיים המצויים בסעיף זה ויתרה מכך התנהגותו בזמן המקרה, הינה בניגוד מוחלט לתקנון הלשכה בכלל וסעיף זה בפרט.

4. ברור לחלוטין כי סגירת עסקה "עמוק" בתוך בלעדיות של מתווך אחר איננה בגדר "מקרים חריגים" בהם יש לוועדה שיקול דעת בדבר החלוקה. במקרה דנן לא נסגרה העסקה יום/שבוע או אפילו תקופה ארוכה יותר אולם משהחלה התדיינות בין עורכי הדין של הצדדים, מה שיכול היה להכווין את הוועדה לקטלג את המקרה כמקרה "חריג".

5. בסייפא של סעיף 79, רשום מפורשות ובלבד "שהמתווך האחר פעל בתום לב" – אני מוצא כי היעדר פניה ישירה של מר בעת ההיא למר יש בה משום חוסר תום לב. כמי שמצוי היטב בתקנון הלשכה (כפי שמעיד הוא עצמו) הפעולה הראשונית הנדרשת הייתה לפניה של מר למר כדי לשקף בפניו את המציאות מבעד למשקפיו. מר בחר שלא לעשות ובכך יש חוסר תום לב.

6. מקריאת החלטת הוועדה עולה כי נעשתה עבודה מקיפה וכי ההחלטות שהתקבלו תואמות את תקנון הלשכה .

לאור האמור , אני דוחה על הסף את בקשת הערעור של מר .

בברכה

אמיר אזרף